

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/49625/2024/ODSH-SD/7693

Olomouc 19.08.2024

Č. j.: KUOK 98815/2024

Vyřizuje: Mgr. Lukáš Bílek

Počet listů: 4

Telefon: 585 508 312

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání, které podal obviněný, pan [REDAKCE] IČO: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 18.03.2024, č. j. OVV/81377/23-12 PMI, kterým byl uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31.12.2023, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel motocyklu tovární značky [REDAKCE] reg. zn. [REDAKCE] v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 29.07.2023 v 12.55 h na pozemní komunikaci v obci Černotín, silnici I. třídy č. 35 u domu č. 93, ve směru jízdy od Valašského Meziříčí na Hranice, neustanovený řidič řídil uvedené vozidlo a automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla vozidlu naměřena rychlost 64 km/h. Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 61 km/h, čím řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h, a to nejméně o 11 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a jeho jednání vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu.

Za přestupek byla obviněnému podle § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb., jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněného **zamítá** a napadené rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 18.03.2024, č. j. OVV/81377/23-12 PMI, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněného proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 18.03.2024, č. j. OVV/81377/23-12 PMI, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za který mu byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že se obviněný výše uvedeného přestupku dopustil tím, že jako provozovatel motocyklu tovární značky ■■■ reg. zn. ■■■ v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, když neznámý řidič dne 29.07.2023 v 12.55 h na silnici I. třídy č. 35 v obci Černotín u domu č. 93, ve směru jízdy od Valašského Meziříčí na Hranice, překročil o 11 km/h nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, kdy byla vozidlu prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost 64 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 61 km/h. Jednání neznámého řidiče bylo v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu.

Dále bylo ze spisu zjištěno, že správní orgán prvního stupně obdržel oznámení přestupku dne 02.08.2024. Správní orgán prvního stupně postupoval podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu a obviněnému jako provozovateli vozidla zaslal dne 08.09.2023 výzvu k úhradě určené částky ve výši 600 Kč. Prostřednictvím datové schránky byla výzva doručena obviněnému dne 08.09.2024. Dne 03.10.2024 podal obviněný v elektronické podobě naskenovaný vyplněný odpovědní formulář s osobními údaji řidiče, jímž měl být pan ■■■ s bydlištěm v Damašku v Sýrii. Do doplňujících skutečností obviněný „vysvětlil“, že motocykl dotyčné osobě prodal dne 22.07.2023, ale do 07.09.2023 mu trvalo vyřízení formalit vývozu motocyklu, který má nově vývozní značku ■■■ Správní orgán prvního stupně se pokusil s panem ■■■ (resp. ■■■ – dle zápisu v registru silničních vozidel) zahájit přestupkové řízení pro přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, nicméně provozovatel poštovních služeb nepřijal poštovní zásilku k doručení s odůvodněním nevyhovující bezpečnosti situace v Sýrii, kam se tedy z České republiky nedoručuje. Jelikož řízení s řidičem nebylo zahájeno ani nebyly jiné poznatky o skutečnostech k zahájení řízení proti určité osobě, věc dopravního přestupku řidiče byla ke dni 05.12.2023 usnesením odložena podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Dále správní orgán prvního stupně dne 08.01.2024 vyhotovil příkaz s č. j. OVV/81377/23-6 PMI, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl doručen obviněnému prostřednictvím datové

schránky dne 09.01.2024. Obviněný proti příkazu podal včas odpor dne 17.01.2024. Tím byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení. Obviněný byl vyrozuměn, že dne 28.02.2024 bude provedeno dokazování listinami mimo ústní jednání. Vyrozumění mu bylo doručeno dne 30.01.2024. Obviněný na něj odpověděl, a to podáním v elektronické podobě dne 22.02.2024, že by chtěl podle zásady vstřícnosti správních orgánů nechat zaslat spis k prostudování elektronicky datovou schránkou, protože se nemůže dostavit. Správní orgán prvního stupně požadavku na zaslání kopie spisu vyhověl odesláním dne 27.02.2024. Dne 28.02.2024 provedl dokazování listinami mimo ústní jednání.

Rozhodnutí o přestupku bylo písemně vyhotoveno dne 18.03.2024 a správní orgán prvního stupně jej vydal následující den odesláním cestou datové schránky. Obviněnému bylo rozhodnutí doručeno dne 28.03.2024. Obviněný proti rozhodnutí podal odvolání v elektronické podobě dne 08.04.2024 a namítl v něm, že neporušil § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, naopak ji dodržel, protože řidiči kladl velký důraz na dodržování zákonů platných v České republice, a zvláště ho upozornil na „pasti na peníze“ v souvislosti s kontrolou rychlostních limitů a parkování. Obviněný předpokládal, že záležitost pro něj byla uzavřena poskytnutím všech dostupných údajů o řidiči vozidla. Obviněný namítl, že nenašel žádnou oporu v § 125f zákona o silničním provozu pro okolnost, ze které vycházel správní orgán prvního stupně, že musí být řidič kontaktní, jinak bude zahájeno řízení o přestupku provozovatele vozidla. Na případ lze podle něj volně aplikovat rozsudek Nejvyššího správního soudu s č. j. 2 As 293/2018-25, byť zapůjčení nebylo písemnou, ale ústní formou. Obviněný dále vyjádřil názor, že správnímu orgánu jde jen o výpalné, nikoliv o bezpečnost a plynulost silničního provozu. Obviněný namítl, že příkaz byl neplatný, když pokuta v něm byla uložena podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, který v platném znění zákona neexistuje. Bez zjevné souvislosti obviněný do odvolání na strany 4–14 zkopíroval obsah dokumentů vzájemně doručených v průběhu řízení, včetně celého textu napadeného rozhodnutí. Odvolací námitky v odvolání pokračují až od poloviny strany 14. Správní orgán mu měl rozhodnutím opět uložit sankci s neexistující povinností v ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu. Obviněný znovu zopakoval již uvedenou námitku o pastech na peníze a o vyřízení věci sdělením všech údajů o řidiči. Dále namítl, že byl zkrácen na právech obviněného podle § 4 odst. 4 správního řádu tím, že správní orgán ignoroval jeho omluvu a žádost o změnu termínu ústního jednání. Jelikož forma a způsob omluvy nejsou v zákoně definovány, byla dostatečná informace o kolidujícím vyšetření ze strany obviněného. Avšak správní orgán svévolně omluvu ignoroval a zamítl změnu termínu. Nyní si obviněný žádá, aby naopak byl v souladu s § 6 odst. 2 správního řádu co nejméně zatěžován, na což navazuje jeho návrh o postoupení věci do místa jeho bydliště, pokud bude řízení pokračovat. K odůvodnění rozhodnutí obviněný vyjádřil nesouhlas, že lze úspěšně rozporovat materiální znak přestupku a že překročení rychlosti není doprava v klidu. Obviněný si neumí představit, jak by mohl ovlivnit chování řidiče, když s ním není v provozu. Jde o nesplnitelnou podmínku, podpořenou další literární fabulací a užitím zavádějícího pojmu omisivní spáchání přestupku. Omisivní právní jednání je takové, kde je projev vůle vyjádřen pasivním chováním, což je další nesplnitelná podmínka, protože pouhou nepřítomností nebylo obviněnému umožněno aktivně zasáhnout do rozhodování řidiče. Proto se nemohl přestupku dopustit omisivně. K hodnocení místa spáchání přestupku a posouzení závažnosti přestupku správním orgánem prvního stupně, vložil obviněný na str. 17 odvolání výřez internetové mapy k místu Černotín 93, kdy k tomu připojil námitky, že umístění značek začátku a konce obce je standardní radarovou pastí, kde se nejedná o zastavěnou oblast, jak uvádí správní orgán. V místě byl danou dobu minimální provoz. Jedná se o klidovou oblast v uvedené době v podstatě pustou, kde lze

motocykl zastavit bezpečně ještě před přechodem pro chodce. Mírné překročení rychlosti v okamžiku dostatečného rozhledu tak lze považovat za přestupek pouze po formální stránce. Obviněný v závěru odvolání nesouhlasil ani s odůvodněním možného vlivu vysoké rychlosti na možné následky dopravních nehod. Označil tuto část odůvodnění rozhodnutí za čistou fantasmagorii, kdy se orgánům hodí házet nehody na rychlost a alkohol, ačkoliv se naměřená rychlost nedá považovat za opravdu vysokou. Dosahují jí totiž běžně i cyklisté.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uplatněných v odvolání. Přitom došel k závěru, že odvolání není důvodné.

Podmínky režimu odpovědnosti provozovatele za protiprávní jednání řidiče jsou obsaženy v § 125f a § 125g zákona o silničním provozu. Předně je nutno uvést, že k datu 01.01.2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon o silničním provozu, kterým mimo jiné došlo k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků, jakož i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. V souladu s výše uvedeným postupoval odvolací správní orgán při posouzení odpovědnosti za přestupek podle zákona o silničním provozu účinného do 31.12.2023, protože nová právní úprava není pro pachatele příznivější. Dřívější právní úprava stanoví za přestupek pokutu, určenou v souladu s § 125f odst. 4 v rozpětí 1.500 až 2.500 Kč, zatímco od 01.01.2024 v rozpětí 2.000 až 5.000 Kč. Procesně postupoval správní orgán prvního stupně před zahájením přestupkového řízení podle právní úpravy účinné do 31.12.2023, v přestupkovém řízení, vč. řízení odvolacího, se však postupuje podle zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, když zahájeno bylo 09.01.2024.

Odpovědnost provozovatele vozidla je tzv. objektivní, což znamená odpovědnost za protiprávní stav bez ohledu na zavinění, a je též tzv. sekundární, tj. podpůrná oproti primárnímu postihu konkrétního řidiče vozidla za dopravní přestupek, jak vyplývá mimo jiné ze znění § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, podle kterého dochází k projednání přestupku provozovatele vozidla až tehdy, když byly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Správní orgán prvního stupně tuto podmínku pro zahájení řízení splnil, jelikož učinil krok k zahájení řízení s panem ■■■ Šetření k osobě řidiče motocyklu bylo provedeno prostřednictvím výzvy podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, jejíž součástí bylo zákonné poučení o právu podle odstavce 6 téhož ustanovení o možnosti písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a to v průběhu splatnosti určené částky. Takové sdělení je zákonem považováno za podání vysvětlení v režimu § 137 správního řádu. V tomto případě měl správní orgán prvního stupně k dispozici informaci pouze o oficiální adrese pana ■■■ v jeho domovském státu, tedy v Syrské arabské republice. V souladu s informacemi z hromadných sdělovacích prostředků je obecně známou skutečností, že stát Sýrie je potýká s dlouholetými vnitřními vojenskými konflikty, především povstaleckými boji proti oficiální vládě státu a boji proti Islámskému státu v Iráku a Sýrii. Podání vysvětlení s údaji o řidiči, pocházejícího z tohoto státu, obviněný v tiskopisu doprovodil dalšími vysvětlujícími informacemi o prodeji motocyklu před spácháním přestupku dne 22.07.2023 a o vydání registrační značky pro vývoz do ciziny dne 07.09.2023, což odpovídá údajům z registru silničních vozidel, jejichž výpis byl do spisu

založen dne 09.10.2023. Dění v Sýrii má za následek, že do tohoto státu nelze z České republiky doručovat poštovní zásilky, kdy Česká pošta takové zásilky nepřijímá. Na to správní orgán prvního stupně narazil při vypravení oznámení o zahájení řízení proti panu ■■■. Je zřejmé, že jakákoliv obálka adresovaná do Sýrie, je za tohoto stavu nedoručitelná. Označení osoby řidiče s bydlištěm v Sýrii proto má rysy procesní obstrukce. Například v odvolání obviněný píše o zapůjčení vozidla ústní formou, nikoliv o prodeji motocyklu jiné osobě. K odvolacím námitkám, že pro obviněného měla být záležitost uzavřena poskytnutím údajů o řidiči a že ze zákona řidič nemusí být kontaktní, odvolací správní orgán uvádí, že pokud obviněný předání motocyklu při jeho prodeji nespojil rovnou s jeho „odhlášením“ (podáním žádosti o vývozní značku), riskoval tím možnost uplatnění sekundární objektivní odpovědnosti proti sobě jako proti provozovateli vozidla. V postupu správního orgánu prvního stupně neshledal odvolací správní orgán žádné pochybení, jelikož podezřením vůči panu ■■■ se správní orgán prvního stupně zabýval, jakož i se pokusil přestupek řidiče projednat, jak vyplývá z oznámení o zahájení řízení ze dne 09.10.2023. Z objektivních důvodů nebylo možné tento přestupek projednat, když podezřelému nebylo možné doručit oznámení o zahájení řízení. Tím správní orgán prvního stupně bezúspěšně vyčerpал nezbytné kroky ke zjištění skutečného pachatele dopravního přestupku podle § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu s tím, že když řízení o přestupku ani nebylo zahájeno, oznámení o přestupku neznámého pachatele bylo posléze formálně odloženo usnesením. Na podporu svého názoru odvolací správní orgán uvádí např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.06.2020, č. j. 4 As 450/2019-36, dostupný na www.nssoud.cz, jehož právní věta zní: *„Jestliže provozovatel vozidla v reakci na výzvu dle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, označí jako řidiče osobu žijící v zahraničí, která nepřebírá zásilky zasílané správním orgánem, postačí zpravidla jako nezbytný krok ke zjištění pachatele přestupku (§ 125f odst. 5 téhož zákona) zaslat této osobě jedinou výzvu.“* Skutečně tedy není výslovným zákonným znakem „kontaktnost“ řidiče, jenže nemožnost úspěšně mu doručit písemnosti má za následek uplatnění objektivní odpovědnosti proti provozovateli vozidla. To byl zřejmý význam formulace, která byla součástí poučení ve výzvě k úhradě určené částky a kterou obviněný v odvolání rozporoval.

Obviněným uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu (ze dne 29.05.2020, č. j. 2 As 293/2018-25, www.nssoud.cz) na nyní řešenou věc nedopadá pro výrazné odlišnosti základních okolností ve věci řešené soudem. Tehdy byla provozovatelem vozidla právnická osoba, jejímž předmětem podnikání byla autopůjčovna. Na základě písemné smlouvy o pronájmu dopravního prostředku tedy podle Nejvyššího správního soudu mohl zjistit osobu řidiče a zahájit s ním přestupkové řízení. Zatímco v nyní projednávané věci měl obviněný motocykl prodat jiné fyzické osobě, se kterou se správní orgán prvního stupně řízení pokusil zahájit. Navíc si tedy obviněný touto odvolací námitkou, podle které mělo dojít na ústní „půjčení“ motocyklu řidiči, poněkud zpochybnil své předchozí tvrzení o prodeji motocyklu.

Provozovatel vozidla je legálně definován v § 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Převáděno na projednávanou věc to znamená, že v den spáchání přestupku byl odpovědným pachatelem přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu obviněný, neboť bylo prokázáno, že byl v registru silničních vozidel evidován jako vlastník i provozovatel motocyklu. V tomto směru lze poukázat na potvrzení evidenčního principu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2019, čj. 1 As 318/2018-41, publ. pod č. 3917/2019 Sb. NSS. Prokázáno bylo i překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, které bylo zjištěno pomocí automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy s platným ověřovacím listem.

K námitkám proti průběhu řízení a zkrácení na právech neúčastí na jednání odvolací správní orgán uvádí, že podle § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu se ústní jednání nenařídí, když bylo porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy. Dané ustanovení vychází z toho, že při zjištění uvedeným způsobem jsou důkazy o spáchání přestupku pouze listinné, které jsou součástí spisu vždy již od oznámení přestupku. V takovém případě, kdy se nenařizuje ústní jednání, neplatí úprava z § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, že projednat přestupek v nepřítomnosti obviněného lze jen za specifických podmínek. V souladu se zásadou bezprostřednosti dokazování v tomto případě provedl správní orgán prvního stupně dne 27.02.2024 důkaz listinami, jehož se mohl obviněný zúčastnit, neboť o něm byl včas vyrozuměn. Jeho omluva z důvodu zdravotního stavu nemohla termín dokazování ovlivnit, neboť se nejednalo o ústní jednání v režimu § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Z těchto důvodů nebyl obviněný ani předvolán podle § 59 správního řádu, ale byl o provádění dokazování vyrozuměn. Jestliže se obviněný skutečně nemohl fakticky dostavit a chtěl hájit svá práva při dokazování, měl právo zvolit si pro účast při dokazování zmocněnce, nadto měl obviněný v tomto konkrétním případě listinné důkazy k dispozici, neboť mu je správní orgán prvního stupně nad rámec nutného na žádost zaslal. Nic mu tudíž nebránilo se k důkazům vyjádřit písemně. K tomu mu evidentně i správní orgán prvního stupně poskytl určitý časový prostor, neboť rozhodnutí nevydal ihned po skončení dokazování, ale od doručení kopie části spisu dne 04.03.2024 počkal do vyhotovení rozhodnutí o přestupku do 18.03.2024. Popsaným postupem nemohl správní orgán prvního stupně nijak porušit § 4 odst. 4 správního řádu, který upravuje, že správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

Odvolací námitka o neplatnosti příkazu je bezpředmětná, neboť příkaz byl ze zákona zrušen včasným podáním odporu. Nicméně má stejný důvod neplatnosti tížít i výrok o správním trestu v napadeném rozhodnutí. Odvolací správní orgán neshledal, že by jedno z použitých ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu v současnosti platné a účinné legislativě neexistovalo. Jde pouze o rozdíl v časové působnosti právních norem (viz výše k pravidlu v § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti a řízení o nich). Výše pokuty byla napadeným rozhodnutím určena správně – pokutu za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu určuje odstavec 4 téhož ustanovení. Ten normuje, že pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje. Jde tedy o odkaz na rozmezí pokut u dopravních přestupků fyzických osob. Jednání neznámého pachatele zde má znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, za který určuje správní trest právě § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu. Ke dni spáchání projednávaného přestupku dne 29.07.2023 bylo rozmezí pokuty v citovaném ustanovení 1.500 – 2.500 Kč. Při novelizaci od 01.01.2024 nebylo předmětné ustanovení zrušeno, pouze došlo k jeho dílčí změně, že pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu je v rozpětí 2.000 – 5.000 Kč. Jak již bylo dříve vyjádřeno, nová právní úprava v tomto není pro pachatele příznivější, a proto se u přestupku z r. 2023 nepoužije.

Co se týče názoru, že obviněný neporušil povinnost z § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle kterého musí provozovatel vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když řidiče motocyklu výslovně instruoval

o povinnosti dodržovat pravidla silničního provozu a když fakticky nemá možnost porušení zabránit, odvolací správní orgán uvádí, že obdobnými námitkami se již zabývala řada rozsudků ve správním soudnictví, jakož i Ústavní soud, který však neshledal neústavnost existence objektivní odpovědnosti provozovatele, která je založena právě ustanovením § 10 odst. 3 v kombinaci s § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Z tohoto důvodu odvolací správní orgán pro podrobný výklad a právní argumentaci odkazuje na odůvodnění nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 16.05.2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16, č. 116/2018 Sb., N 95/89 SbNU 409.

V napadeném rozhodnutí správní orgán prvního stupně správně posoudil materiální stránku přestupku (společenskou škodlivost), kterou spáchaný skutek splňuje. Jak závažnost přestupku, tak míru jeho nebezpečnosti pro společnost je možné hodnotit především mírou překročení nejvyšší dovolené rychlosti. V tom případě není možné přijmout, že by jízda o 11 km/h (po odpočtu odchylky) nad limit v dané oblasti, byla marginálním porušením pravidel silničního provozu. Obviněný žádné specifické okolnosti, které by společenskou škodlivost jeho přestupku snižovaly natolik, že by se o přestupek nejednalo, neuvedl. Z tohoto důvodu platí výklad formulovaný ustálenou soudní judikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS), podle něhož jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech rovněž materiální znak přestupku. K vymizení materiální stránky přestupku proto nepostačuje, že s jejím naplněním obviněný nesouhlasí nebo že se neoprávněně domnívá, že měření rychlosti proběhlo na okraji obce v „radarové pasti“. I z mapy předložené obviněným je totiž patrné, že silnice č. 35 obec protíná, a proto se v blízkosti nachází křižovatka, která obě části spojuje, stejně jako je přechod pro chodce a autobusová zastávka.

K otázce posouzení, zda k přestupku došlo konáním či opomenutím (omisivně), odvolací správní orgán uvádí, že je zde nutné rozlišit povinnosti řidiče a provozovatele vozidla. Zatímco řidič motocyklu svým aktivním konáním porušil pravidla silničního provozu (nejvyšší dovolenou rychlost), na straně obviněného se jednalo o opomenutí povinnosti provozovatele vozidla v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Nejen pro tyto případy je upraveno v ustanovení § 10 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, že jednáním se pro účely zákona rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen podle jiného právního předpisu nebo úředního rozhodnutí, v důsledku dobrovolného převzetí povinnosti konat nebo vyplývala-li jeho zvláštní povinnost z jeho předchozího ohrožujícího jednání nebo k němuž byl z jiného důvodu podle okolností a svých poměrů povinen. Z toho vyplývá, že při odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto správní orgán prvního stupně nijak nepochybil, ani se nejednalo o žádnou fabulaci, jak to označil obviněný.

Polemika v odvolání o hlavních příčinách dopravních nehod, jimiž podle obviněného není rychlost jízdy, je pro věc bezpředmětná. K vyhodnocení závažnosti přestupku ve vztahu k výši správního trestu je třeba poznamenat, že správní orgán prvního stupně byl v rozhodování omezen zásadou zákazu změny k horšímu, kdy již v příkazu byla pokuta stanovena na spodní hranici zákonem stanovené sazby. Správní orgán prvního stupně ji tudíž nemohl zvýšit v neprospěch obviněného.

V dané věci byl prokázán skutkový stav věci a správní orgán prvního stupně ho správně právně posoudil. Napadeného rozhodnutí má všechny potřebné formální i obsahové náležitosti.

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí doplnil, změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
pověřen plněním úkolů vedoucího
odboru dopravy a silničního hospodářství

Obdrží:

Pan

